

αφιλοκερδώς φιλοτέχνησε την εικόνα του Αγίου Θεοφίλου που τοποθετήθηκε στο προσκυνητάρι, την οικογένεια του κ. Ιωάννη και Ευτυχίας Χαρμπίλη, σημερινούς ιδιοκτήτες της οικίας του Αγίου, οι οποίοι ασμένως και με χαρά δέχτηκαν την τοποθέτηση του προσκυνηταρίου, καθώς και τον Διονύσιο Κλάδη με τους συνεργάτες του, οι οποίοι σμίλεψαν τόσο όμορφα την τοπική ζακυνθινή πέτρα και κατασκεύασαν το προσκυνητάρι!

ΟΜΙΛΙΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Ένα ανοιξιάτικο πρωινό του 1622 σε μια άκρη του αιγιαλού της πόλεως της Ζακύνθου, στη σημερινή «Στράτα Μαρίνα», μια μεγάλη βενετσιάνικη γαλέρα κάνει τις απαραίτητες προετοιμασίες για να φύγει. Με περιέργεια ένα πεντάχρονο παιδάκι, καθισμένο κάτω στη γη παρακολουθεί τη γαλέρα που κινείται. Σε κάθε της κίνηση βγάζει και από ένα βαθύ αναστεναγμό, σαν να δείχνει με αυτόν, ότι κάτι από όλα αυτά του προκαλεί το ενδιαφέρον, κάτι το κάνει να αγωνιά, κάτι του πιέζει τα στήθη, κάτι του πληγώνει την καρδιά. Το παιδάκι αυτό δεν είναι καλοντυμένο, φορεί ρούχα καθαρά, αλλά πολύ πρόχειρα και πολύ φτωχικά. Φαίνεται ότι ανήκει σε οικογένεια εργατική, από εκείνες που με πολύ κόπο και πάρα πολύ ιδρώτα βγάζουν το ψωμί τους. Έχει μπροστά του ένα θέαμα και παραστάσεις που διεγείραν τον συναισθηματισμό του μικρού αυτού παιδιού, που γεννήθηκε υπό την επήρεια του μόχθου, της ανέχειας και του πόνου των γονέων του και μεγάλωσε υπό την επίδραση του γενικότερου πόνου, που φώλιαζε στις ψυχές των ανθρώπων της κοινωνικής τάξεως που ανήκε, των ποπολάρων, που ήταν εκ των πραγμάτων υποχρεωμένοι να κινούνται στα σκοτεινά πλαίσια της ανάγκης, της υποτέλειας και των στερήσεων.

Το μικρό παιδί δεν ήταν άλλο, από τον σήμερα εορταζόμενο Άγιο Νεομάρτυρα Θεόφιλο Μαραμπελιώτη, τον νεαρό ποπολάρo, ο οποίος γεννήθηκε εδώ στην ιστορική σκοντράδα της Κυράς της Φανερωμένης, στη φτωχική συνοικία του Άμμου, της πόλης του νησιού μας. Λόγω της οικονομικής δυσπραγίας ακολούθησε το δύσκολο επάγγελμα του ναυτικού, ξενιτεύτηκε από το νησί, και βρέθηκε στη Χίο, τον τόπο του μαρτυρίου του, εκεί όπου έμελλε να δικαιώσει το χριστιανικό του βίο. Ανατράφηκε στη γειτονιά που λίγα χρόνια αργότερα έγινε το σημείο σύμβολο για κάθε ζακυνθινή ψυχή αφού φιλοξενεί το Άγιο κορμάκι, το σεπτό Λείψανο, του Αγίου μας, του Αγίου της Συγνώμης, του Αγίου Διονυσίου. Το Δεκέμβρη του 1622 ο μικρός Θεόφιλος, όπως και όλοι οι ζακυνθινοί συγκλονίζονται από το γεγονός της οσιακής κοίμησης του Γούμενου της Αναφωνήτρας και βιώνουν το γεγονός με μεγάλη θλίψη. Σύμφωνα με την επιθυμία του, το ιερό Λείψανο τοποθετείται σε καΐκι για να μεταφερθεί στα Στροφάδια και

να ταφεί. Κλήρος και λαός στην αποβάθρα αποχαιρετά, πιστεύοντας για πάντα τον αγαπημένο Ιεράρχη Διονύσιο, όμως ο Θεός αλλιώς τα είχε καθορίσει και λίγα χρόνια μετά επιστρέφει άφθαρτο το Λείψανο του Αγίου και πάλι στο γενέθλιο νησί. Φέτος μάλιστα αξιωνόμαστε να εορτάσουμε τα τετρακόσια χρόνια από την ημέρα που ο Άγιος μας αναχώρησε από τα επίγεια για τα ουράνια, αλλά σωματικώς παρέμεινε κοντά μας για πάντα ώστε να μας προστατεύει και να μας ενισχύει. Ο Άγιος Θεόφιλος έδωσε και αυτός το μεγάλο αντίο στον Γούμενο και τη διαβεβαίωση του ότι θα μείνει πιστός μέχρι θανάτου στις χριστιανικές του αρχές, αξίες και πεποιθήσεις, όπως τις χάραξε στην παιδική ψυχή του με το παράδειγμα του και τη βιοτή του Εκείνος.

Σεβασμιώτατε, σεβαστοί μου πατέρες, αρχές του νησιού μας και αγαπητοί μου αδελφοί, λίγους μήνες πριν έφυγε από κοντά μας η αρχόντισσα της Κυράς της Φανερωμένης, η αγαπητή σε όλους μας Ντίνα Σολωμού. Η αείμνηστη κυρά Ντίνα υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα, με πολλαπλή προσφορά στην ενορία μας. Αν και είχε καταγωγή από τη γειτονική μας Κεφαλονιά αγάπησε το νησί μας, τις παραδόσεις μας, τα έθιμα μας, μα κυρίως τους ανθρώπους αυτού του τόπου. Ξεχώριζε για την ευγένεια, το χαμόγελο, την αγαπητική και αρχοντική συμπεριφορά προς πάντας. Υπήρξε αγωνίστρια της ζωής, στοργική μητέρα και σύζυγος, ανεξίκακη γειτόνισσα και δοκιμάστηκε σκληρά κυρίως με την απώλεια του εγγονού της Στεφάνου που σημάδεψε πικρά τα τελευταία έτη της ζωής της.

Το κύριο όμως γνώρισμα του χαρακτήρα της ήταν η βαθειά της πίστη στο Θεό και η μεγάλη ευλάβεια στο πρόσωπο της Παναγίας μας. Ανάλωσε ολόκληρη τη ζωή της σε έργα αγάπης και αφιέρωσε όλες τις δυνάμεις της μέχρι τέλους στην ολοκλήρωση του έργου της αποπεράτωσης του Ναού της Φανερωμένης και αποκατάστασης του στο αρχαίο κάλλος, πριν καταστραφεί ολοσχερώς από τη σεισμοपुरκαγιά του 1953. Υπήρξε πολύτιμος συνεργάτης και αρωγός του μακαριστού προκατόχου μου παπά Σπύρου Καψάσκη, του απλού, ταπεινού και εργατικού λευίτη ιερέα καθώς και όλων των εκκλησιαστικών συμβουλίων. Δεν πτοήθηκε από τις δυσκολίες, τα ανυπέρβλητα εμπόδια που ορθώνονταν, τα προβλήματα που ανέκυπταν και προσπαθούσε με κάθε τρόπο να δώσει λύσεις. Και πραγματικά με τη συνδρομή και βοήθεια πολλών ανθρώπων αξιώθηκε να δει την Κυρά τη Φανερωμένη αποκαταστημένη και περικαλλή.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο και εγώ προσωπικά έχουμε αποφασίσει να τιμήσουμε με κάθε ευκαιρία και με ξεχωριστό τρόπο, τα πρόσωπα όλων εκείνων που συνέβαλαν στην ολοκλήρωση αυτού του έργου, που για πολλούς φάνταζε απραγματοποίητο. Αυτό όμως που για τους ανθρώπους φαίνεται αδύνατο για το Θεό είναι δυνατό και επιλέγει τα κατάλληλα πρόσωπα, ως σκεύη εκλογής, για να

κάνουν το ακατόρθωτο κατορθωτό. Όπως προανέφερα η ενορία μας, η συνοικία του Άμμου, έχει τη μεγάλη ευλογία από το Θεό να αποτελεί το γενέθλιο τόπο του Αγίου Νεομάρτυρα Θεοφίλου και ταυτόχρονα να φιλοξενεί εντός των ορίων της το Ναό του πολιούχου μας και το σεπτό Λείψανο του Αγίου μας. Λίγο πριν τις φετινές εορταστικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Νεομάρτυρα Θεοφίλου αποφασίσαμε να κατασκευάσουμε ένα καλαίσθητο προσκυνητάρι στο σημείο που βρισκόταν προσεισμικά η οικία του Αγίου και να αποτελεί από εδώ και στο εξής τόπο ευλαβικού προσκυνηματος. Η δαπάνη κατασκευής καλύφθηκε από τις δωρεές εις μνήμην της μακαριστής Ντίνας Σολωμού, στην οποία το αφιερώνουμε, ως ένα ελάχιστο και μικρό αντίδωρο για όλα όσα εκείνη προσέφερε στο Ναό μας. Σας προσκαλώ όλους, εσάς Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα μας κ. Διονύσιε και όλους τους σήμερα παρευρισκόμενους να τελέσουμε, αμέσως μετά την ολοκλήρωση της Θείας λειτουργίας, τα εγκαίνια του προσκυνηταρίου.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να απευθύνω ευχαριστίες εκ μέρους του εκκλησιαστικού συμβουλίου και εμένα προσωπικά.

Ευχαριστώ από καρδιάς τον αγιογράφο κ. Ιωάννη Τσολάκο, ο οποίος αφιλοκερδώς φιλοτέχνησε την εικόνα του Αγίου Θεοφίλου που τοποθετήθηκε στο προσκυνητάρι, την οικογένεια του κ. Ιωάννη και Ευτυχίας Χαρμπίλη, σημερινούς ιδιοκτήτες της οικίας, οι οποίοι ασμένως και με χαρά δέχτηκαν να τοποθετήσουμε το προσκυνητάρι, καθώς και τον κ. Διονύσιο Κλάδη με τους συνεργάτες του, οι οποίοι σμίλεψαν τόσο όμορφα την τοπική ζακυνθινή πέτρα και κατασκεύασαν το προσκυνητάρι.

Ευχαριστώ θερμά το λαό του Θεού, τους ευλαβείς ενορίτες μας και όλους του ζακυνθινούς που σήμερα τιμούν με την παρουσία τους τον εορταζόμενο ποπολάρο Νεομάρτυρα του Χριστού Θεόφιλο, αλλά και το τηλεοπτικό σταθμό IONIAN TV, που αναμεταδίδει ζωντανά τη Θεία Λειτουργία και δίνει τη δυνατότητα και σε εκείνους που δεν μπόρεσαν να είναι παρόντες να συνεορτάζουν μαζί μας.

Να υπενθυμίσω στην αγάπη σας, ότι η Πανήγυρη καθιερώθηκε επί αρχιερατείας του Γέροντος μας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δωδώνης, του από Ζακύνθου, κ. Χρυσοστόμου και εφημερεύοντος του συμπατριώτη μας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αξώμης κ. Δανιήλ, τους οποίους ευγνωμονούμε για αυτήν την μεγάλη πνευματική ευλογία που μας δώρισαν και απεκατέστησαν το σοβαρό έλλειμμα τιμής που άρμοζε και επιβαλλόταν στον δεκαοχτάχρονο Νεομάρτυρα και συμπολίτη μας Άγιο, στον τόπο που γεννήθηκε και ανδρώθηκε.

Στην σημερινή Ευχαριστιακή Σύναξη μετέχουν και συμπανηγυρίζουν μαζί μας απόδημοι ζακυνθινοί «σπουργίτες», που με κάθε ευκαιρία επιστρέφουν στο

γενέθλιο νησί και βρίσκονται κοντά μας. Εκφράζω καρδιακές ευχαριστίες στους αγαπητούς αδελφούς ζακυνθίους εξ Αθηνών, τον πρωτοπρεσβύτερο π. Χρήστο Μαρούδα και τον πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Κωστή. Θερμά ευχαριστώ τα μέλη της τετράφωνης εκκλησιαστικής χορωδίας, του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης και τον χοράρχη αυτής, τον αγαπητό μας κ. Παναγιώτη Κάνδηλα, που απέδωσαν τους ύμνους μελωδικά και κατανυκτικά κατά το ζακυνθινό ιδίωμα.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη και Πατέρα μας, γιατί έτσι σας αισθανόμαστε, κ.κ. Διονύσιε. Η Αγία μας Εκκλησία σας κάλεσε Θεία χάριτι, να αναλάβετε την διαποίμανση των ψυχών των κατοίκων του όμορφου και ευλογημένου Τζάντε, των και συμπατριωτών σας. Βαρύ το φορτίο που σηκώνετε στους ώμους σας και γίνεται ακόμη δυσκολότερο γιατί όπως είπε ο Κύριος μας «ουδείς προφήτης δεκτός εστίν εν τη πατρίδι αυτού». Όμως εσείς με άδολη αγάπη, ανύσταχτο ενδιαφέρον, αγωνία ψυχής, νυχθημερόν, μεριμνάτε για το ποίμνιο σας και αναλώνετε όλο το είναι σας για να βρίσκεστε δίπλα σε κάθε ζακυνθινό, στις χαρές, στις λύπες, στις δυσκολίες, στις ασθένειες και είναι πανθομολογούμενο ότι όλοι οι συμπατριώτες μας σας αισθάνονται σαν πατέρα και αδελφό και εκδηλώνουν με κάθε τρόπο την αγάπη τους και το σεβασμό όπου και αν βρεθείτε στο νησί μας. Σας ευχαριστούμε Σεβασμιώτατε και ευχόμαστε δια πρεσβειών της Παναγίας μας, του Αγίου Διονυσίου και του σήμερα τιμωμένου Νεομάρτυρα Θεοφίλου να σας έχουμε Ποιμενάρχη μας, υγιή και μακροημερεύοντα για πολλά χρόνια ακόμα. Η ενορία μας σας προσφέρει ένα αρχιερατικό εγκόλπιο με εικονιζόμενο τον Άγιο Θεόφιλο, να το φέρεται επί του στήθους σας, να προστατεύει και να διαφυλάττει την αγαπώσα καρδιά σας και να σας ενισχύει στο πολύπλευρο έργο σας, προς δόξα Θεού και όφελος των συμπατριωτών μας. Να ζείτε! Άξιος!

Πηγή: π. Σεραφείμ Κονίδης

